

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนย่อความ

ย่อความ

ในชีวิตประจำวัน เรานิยมใช้การสื่อสารด้วยการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเอง หรือพบเห็นจากที่อื่นๆ เช่น จากการดูโทรทัศน์ การฟัง หรือการอ่านจากหนังสือ การเล่าในลักษณะนี้ ผู้เล่าจะเล่าย่อๆ พอให้ทราบสาระสำคัญวิธีการเล่าดังกล่าว คือการย่อความ

๑. แนวทางในการเขียนย่อความ

๑.๑ อ่านเนื้อเรื่องที่จะย่อให้เข้าใจ

๑.๒ จับใจความสำคัญที่ละย่อหน้า

๑.๓ นำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า มาเขียนใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

โดยคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- ต้องมีคำนำย่อความตามรูปแบบของข้อเขียน โดยไม่ต้องมีคำว่า “ย่อ”

- เปลี่ยนสรรพนามบุรุษที่ ๑ และ ๒ ให้เป็นสรรพนามบุรุษที่ ๓

- ไม่ใช้อักษรย่อ

- ถ้ามีคำราชาศัพท์ให้คงไว้ ไม่ต้องแปลเป็นคำสามัญ

- ไม่ใช่เครื่องหมายต่างๆ ในข้อความที่ย่อ

- เขียนเนื้อเรื่องที่ย่อแล้วเป็นย่อหน้าเดียว ความยาวประมาณ ๑ ใน ๔ ของ

เนื้อเรื่องเดิม

หากข้อความหรือเรื่องที่น่ามาย่อเป็นข้อความสั้นๆ ให้เขียนย่อหน้าเดียว ถ้าเป็นข้อความยาวให้จัดแบ่งเป็นหลายย่อหน้า ตามเนื้อหาสาระของเรื่อง และระบุมุมมองของข้อความหรือเรื่องที่น่ามาย่อตามประเภทของเรื่อง ย่อความส่วนใหญ่จึงมี ๒ ย่อหน้า คือ ย่อหน้าที่เป็นส่วนต้น ระบุมุมมองของเรื่องที่น่ามาย่อ และย่อหน้าที่เป็นส่วนเนื้อเรื่อง